Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26012
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nob ⁊. cui spe mentem nõ eleuet. u ad
sumpsertt. aut pus eleuauit. ⁊ pt
modũ dñ assumpsit. ⁊ Sz hoc loco
assumpsit dicti ⁊. ⁊ stant tenuit.
Sta fr nõ nulli quos eleuat spe.
⁊ nõ assimilat. quoz ⁊ intellectus
ad spualia eleuat. et tam uita i
fatus carnalibz remanẽs intellec
tui nõ ꝯcordat. Balaã namqz ppha
p ꝓphete spm eleuat. ⁊ assi
pitus nõ erat. qui et uera ꝯ potu
it longe p futura p spiẽ. ⁊ cũ ate
nis desideriis mẽte noluit sepa
ri. Sz quia ꝓpha ses sacra eleua
tus est. ⁊ uita pie assiptẽ. ia qual
m pdicatõe pgat audiam. Sic
aby amaritus i indignatõne spe
mei. Pensate fres sum is qui doã
sti spe creuiant. aut amaritus abiuã.
An omẽ aut qd idẽ spe assimilat. a
maritu in indignatõne sui spe fi
at. Vnde sciendũ est. quia qui p
sens uita adhuc diuitias ẽ. etiã si
ubi dñ loqui uideat. eleuat ⁊ assi
pitus pdicatoz nõ est. Mente enim
qm ses spe repleat. ia amaritudine
temporalium et delectatõne eiꝰ ꝯ
mouet. Dulce enim ⁊ eẽ in rebz hu
manis. et quia adhuc de celestibz
gaudiis nulla gustauit. quia
quãto minꝰ eterna intelligit. tanto
delectabilꝰ in tẽpalibz quiescat. Ac
si quis ia cordis ore gustauit q

sic illa dulcedo celestium pmiozꝝ qui
illi ymnizant angelozꝝ chori. que
in pphetis sibillis uisio sce ciuitatis.
huic quãto illud dulce fit qd mus
uidet. tanto in amaritudine uite
omẽ qd fortis sustinet. Vrat scia
de his que male egisse se recolit. ⁊
sibi met ipi displicet. cui ille pla
cere ia cepit. q omia creauit. Repe
hendit se de cognitõe mlz. i sacꝯ
de ubis. ⁊ punit flendo de factis.
sup mis mlia. eterna ia omia p mi
tis despectui calcat. Tqm dum illd
qd desiderat adhuc p speciẽ ñ hꝯ. fle
re dulce hꝯ. se seqz ⁊ tunuis lame
tis affligẽ. ⁊ quia nec dũ ee se i pa
tria ad qm cãtus ⁊ uidet. i hui ui
te erilio mihil ei plus aliud qm
sua amaritudo placet. dedignat
reni subiacere tẽpalibz. ⁊ arcẽter
suspirat eius. unde ⁊ uere quoqz
p salomonẽ dr. Co qd in multa sa
pientia multa sit indignatio. et
qui addit sciã. addit dolorẽ. Cele
stia enim cognoscentes ciuis am
mũ sub dẽ dedignam. ⁊ dũ plus sa
pere ma pmꝰ. de his que male egi
mus nob ipis nasam. ⁊ sic i multa
sapiẽtia multa indignatio. quia qm
to plus pfiam in cognitõne. tãto no
bis indignam amplꝰ de ꝓuso ore
atqz o sapientia. dolor creat. quia qm
to magis e eterna cognoscimus